

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ιωάν. θ' 1-38)
13 Μαΐου 2018

«Ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὁν ἄρτι βλέπω». Ἐλαμψε στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου καὶ ἡ παντοδυναμία Του. Θεράπευσε ἐναν ἐκ γενετῆς τυφλό, ἐναν ἀόμματο. Ἐλαμψε ὅμως καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ θεραπευμένου τυφλοῦ, ὁ ὅποιος ὄμολόγησε μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴ θεραπεία του καὶ γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ, ὃσο Τὸν εἶχε γνωρίσει. Μὲ αὐτὴ τὴν ἀφορμὴ ἀς δοῦμε ποιὰ εἶναι τὰ γνωρίσματα τῆς ὄμολογίας τοῦ τυφλοῦ καὶ πῶς θὰ μπορέσουμε καὶ ἔμεῖς νὰ ὄμολογοῦμε θεάρεστα τὴν πίστη μας.

Ἡ ὄμολογία τοῦ τυφλοῦ διακρίνεται πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ ἀνδρεία. Ὁ τυφλὸς μὲ θάρρος ὄμολόγησε τί εἶχε συμβεῖ, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τοὺς Φαρισαίους καὶ χωρὶς νὰ ὑποκύψει στὶς πιέσεις τους. Οἱ Φαρισαῖοι μισοῦσαν τὸν Κύριο καὶ εἶχαν ἀπειλήσει ὅτι ὅποιος Τὸν ὄμολογοῦσε ὡς Μεσσία θὰ γινόταν ἀποσυνάγωγος. Ἡταν φοβερὴ τιμωρία νὰ γίνεις κανεὶς ἀποσυνάγωγος. Θὰ λέγαμε σήμερα, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πάει στὴν ἐκκλησία οὕτε νὰ συμμετάσχει στὰ ίερὰ Μυστήρια, θὰ τὸν κρατοῦσαν ὅλοι σὲ ἀπόσταση σὰν μιασμένο καὶ θὰ τοῦ ἔκλειναν τὴν πόρτα. Οἱ γονεῖς τοῦ πρώην τυφλοῦ φοβήθηκαν, δὲν ὄμολόγησαν ὃ ἴδιος ἀντίθετα ἔδειξε ἀξιοθαύμαστο θάρρος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως ποὺ τοῦ ἔκαναν οἱ ἔχθροὶ τοῦ Κυρίου.

Ἐδειξε θάρρος, ὅχι ὅμως καὶ θράσος. Ἡ ὄμολογία του ξεχωρίζει καὶ γιὰ τὸ ἀνώτερο ἥθος της. Ἀν καὶ κατάλαβε τὴ δολιότητα τῶν Ἰουδαίων, δὲν θύμωσε οὕτε τοὺς ἥλεγξε. Απαντοῦσε σταθερά, μὲ εὐθύτητα καὶ ἡρεμία. Καὶ ὅταν τὸν χλεύασαν καὶ τὸν ἔδιωξαν, δὲν ἀνταπέδωσε.

Τέλος, ἡ ὄμολογία του εἶχε λογικὰ ἐπιχειρήματα. Ὁ συλλογισμός του εἶχε ὡς ἔξῆς: «Ο Θεὸς δὲν εἰσακούει τοὺς ἀμαρτωλούς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Ἰησοῦς μοῦ ἔκανε θαῦμα πρωτοφανές, ποὺ μόνο μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ μποροῦσε νὰ γίνει. Ἄρα ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἀμαρτωλὸς ἀλλὰ ἀνθρωπὸς τοῦ Θεοῦ». Κρυστάλλινη λογική, στὴν ὅποια οἱ Φαρισαῖοι δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιτάξουν παρὰ μόνο ὕβρεις καὶ βία.

Ἄς ἔρθουμε ὅμως σὲ μᾶς. Πῶς ὄμολογοῦμε τὴν πίστη μας στὸν Κύριο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή. Ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας, μόνον ἐὰν τὴν ζοῦμε. Ὁ Κύριος σὲ ἄλλη περίπτωση εἶχε πεῖ « ὅποιος μὲ ὄμολογήσει εἶναι ἐνωμένος μαζί μου » δηλαδὴ ὄμολογεῖ κανεὶς τὸν Χριστὸ ὅχι

μὲ τὴ δική του δύναμη ἀλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῆς θείας Χάριτος. Άντίστοιχα ὁ τυφλὸς ὄμολόγησε αὐτὸ ποὺ ἔζησε, ἡ ὄμολογία του ἦταν κατάθεση τῆς ἐμπειρίας του. Εἶπε «Ἄν εἴναι ἀμαρτωλὸς ὁ Ἰησοῦς, δὲν τὸ ξέρω. Ἐνα πράγμα ξέρω, ὅτι ἡμουν τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω».

Νὰ συνδεθοῦμε λοιπὸν στενὰ μὲ τὸν Κύριο. Νὰ Τὸν γνωρίσουμε ἀληθινά. Νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ ἔνωνδομαστε μαζί Του. Νὰ γίνει ἡ θεία Κοινωνία τὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας. Ὁταν γνωρίσουμε τὸν Χριστό, τότε ἡ πίστη μας σ' Ἐκεῖνον θὰ γίνει τόσο δυνατὴ καὶ ἡ ἀγάπη μας τόσο φλογερή, ὥστε δὲν θὰ μποροῦμε νὰ μὴν Τὸν ὄμολογοῦμε. Δὲν θὰ ἀμφιταλαντευόμαστε προκειμένου νὰ Τὸν ὑπερασπισθοῦμε, ἀκόμη κι ἀν μᾶς ἀπειλοῦν μὲ θάνατο. Άφοῦ θὰ ποθοῦμε νὰ ζήσουν καὶ οἱ ἄλλοι τὴ χαρὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, αὐθόρμητα θὰ τὴν ὄμολογοῦμε.

Οφείλουμε οἱ Χριστιανοὶ ποὺ ζοῦμε τὸν Χριστὸ νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ Τὸν ὄμολογοῦμε. Τὸ ἔχει ἀνάγκη ἡ κοινωνία μας, ἡ τόσο ἀποστατημένη, στὴν ὁποία ὑπάρχει τόση ἄγνοια καὶ τόση ἔχθρότητα ἐναντίον τῆς Πίστεως. Ὁποιος ἀντέξει νὰ ὄμολογήσει τὸν Χριστό, ὅποιος βαστάσει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, θὰ ὠφελήσει πολλὲς καλοπροαίρετες ψυχὲς ποὺ ζοῦν μέσα στὸ σκοτάδι. Αὐτὸς θὰ στηρίξει καὶ τοὺς ἀδύναμους πιστούς. Θὰ ὑποστεῖ ἵσως τὴν ἀπόρριψη ὅσων ζοῦν καὶ ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι. Άλλὰ ἂς μὴ φοβηθεῖ. Ὁ Κύριος θὰ τοῦ χαρίσει τὸν στέφανο τῆς Βασιλείας Του, Αὐτὸς ποὺ στεφανώνει ὅσους ὑποφέρουν γιὰ τὴν ἀγάπη Του.

Αμήν.

[dkpdf-button]